

Viruses

ترجمه : داود راستي

<http://www.RastiSoft.com>

مقدمه:

ویروس‌های و برنامه‌های مخرب کامپیوتری امروزه توجه کاربران را بسیار به خود جلب کرده‌اند. از یک طرف آنها نشان می‌دهند که ما چقدر آسیب پذیریم و از طرف دیگر بیانگر پیشرفت و مهارت بشرند. برای مثال ویروس ملیسا (Melissa) که در مارس 1999 میلادی به یک مشکل بزرگ و گسترده تبدیل شده بود، ویروس قدرتمندی بود که شرکت Microsoft و چندین شرکت بزرگ دیگر را واداشت که خدمات دهنده E-mail خود را بطور موقت متوقف کنند تا مانع گسترش آن شوند. ویروس I Love You نیز در سال 2000 میلادی اثرات مخرب مشابهی را بوجود آورد. این موضوع وقتی شما را بیشتر متعجب خواهد کرد که بدانید این دو ویروس از ساختار بسیار ساده‌ای برخوردارند.

ما در این مقاله سعی کرده ایم شما را بیشتر با ویروس‌های سنتی و مدرن امروزی آشنا کنیم و راه‌های مقابله با آنها را برای شما بیان کنیم. ولی باید بدانید افرادی هستند که، همواره به دنبال راه‌های جدیدی برای ایجاد ویروس‌های مخرب کامپیوتری هستند.

انواع مختلف برنامه‌های مخرب و ویروس‌های کامپیوتری

ویروسها (Virus): یک ویروس برنامه کوچکی است که خود را به یک برنامه معمولی دیگر می‌چسباند. زمانی که آن برنامه اجرا میشود، کد برنامه ویروس نیز اجرا میشود و فرصت آن را پیدا میکند که اثرات مخرب خود را بر سیستم وارد کند و یا خود را به برنامه‌های دیگر که هنوز آلوده نشده‌اند متصل و آنها را نیز آلوده کند. این گونه از برنامه‌های مخرب را به این دلیل ویروس می‌خوانند که مانند ویروس‌ها در دنیای واقعی، عمل میکنند. آنها بطور خودکار از یک کامپیوتر به کامپیوتر دیگر منتقل میشوند مانند ویروس‌ها در دنیای واقعی که از یک جاندار به جاندار دیگری منتقل میشوند.

ویروس‌ها در دنیای پزشکی یک موجود زنده‌ای نیستند. برخلاف سلول، ویروس زنده نیست و راهی برای انجام کاری یا تولید مثل ندارد. در عوض DNA خود را درون سلول زنده جای میدهد سپس از مکانیزم سلول استفاده کرده و تولید مثل میکند. در بعضی موارد کل سلول آکنده از ویروس میشود و میمیرد. و در بعضی موارد سلول میتواند زنده بماند.

ویروس‌های کامپیوتری نیز بعضی از خصوصیات ویروس‌های واقعی را دارند. آنها برای آنکه بتوانند اثر خود را بر روی سیستم بگذارند نیاز دارند که خود را به برنامه‌های دیگر متصل کنند. وقتی برنامه آلوده اجرا میشود، برنامه ویروس نیز اجرا میشود و خود را به برنامه‌های دیگر موجود بر روی سیستم متصل کرده و آنها را نیز آلوده میکند. بر اساس این خصوصیات است که این گونه از برنامه‌های مخرب را ویروس می‌خوانند.

چگونگی انتشار ویروسها:

ویروس‌های اولیه برنامه‌های کوچکی بودند که خود را به برنامه‌های معمولی مانند بازیها و یا واژه پردازها متصل میکردند. کاربر ممکن است که این برنامه آلوده به ویروس را از راه‌های مختلف مانند اینترنت دریافت و اجرا کند. زمانی که برنامه آلوده اجرا شود، کد برنامه ویروس نیز به اجرا در می‌آید و در حافظه کامپیوتر جایی می‌گیرد و اگر برنامه دیگری را بر روی دیسک کامپیوتر پیدا کند، آن را نیز آلوده میکند. زمانی که کاربر این برنامه آلوده را بر روی دیسکت به کاربران دیگر بدهد یا آن را بر روی اینترنت قرار دهد و دیگر کاربران از آن استفاده کنند سیستم آنها نیز آلوده میشود و به این ترتیب ویروس گسترش پیدا میکند.

مرحله گسترش ویروس‌ها به اصطلاح سرایت خوانده میشود. اگر فقط ویروس‌ها به برنامه‌های دیگر سرایت میکردند اوضاع چنان خطرناک نبود. شوربختانه بسیاری از ویروس‌ها بجز آلوده کردن برنامه‌های دیگر وظایف مخربی نیز بر عهده دارند. این مرحله از عملکرد ویروس به اصطلاح "حمله" خوانده میشود. این مرحله ممکن است از چاپ یک پیام ساده بر روی مانیتور تا از بین بردن اطلاع موجود بر روی کامپیوتر باشد. حمله ویروس ممکن است در تاریخ خاصی یا بعد از تکثیر تعداد مشخصی از آن یا مواردی مشابه، صورت گیرد.

وقتی که ویروس نویسان بیشتر در کار خود ماهر میشدند ترفندهای بیشتری یاد میگرفتند. یکی از ترفندهای مهم توانایی نوشتن برنامه‌های مقیم حافظه بود که به ویروس‌ها امکان میداد تا زمانی که کامپیوتر روشن است در حافظه بمانند و برنامه‌های بیشتری را آلوده کنند. ترفند دیگر، توانایی آلوده کردن Boot Sector فلاپی

دیسک ها و دیسکهای سخت بود **Boot Sector**. شامل برنامه کوچکی است که به کامپیوتر میگوید چگونه سیستم عامل (**operating system**) را Load و اجرا کند. اگر ویروس کد برنامه خود را در **Boot Sector** قرار دهد، هر بار که کامپیوتر راه اندازی میشود، آن نیز اجرا میشود و تا زمانی که کامپیوتر روشن است فعال میماند. ویروسهای **Boot Sector** میتوانند **Boot Sector** هر فلاپی دیسکی را که در کامپیوتر آلوده قرار میگیرند، آلوده کنند و به این ترتیب به راحتی توسط کاربران که از فلاپی دیسکهای آلوده برای انتقال اطلاعات و برنامه های خود بین کامپیوترها استفاده میکنند، منتشر شوند.

ویروسهای قابل اجرا و ویروسهای **Boot Sector** امروزه بسیار خطرناک نیستند. یکی از این دلایل حجم بالای برنامه های امروزی کامپیوتر است که معمولا آنها را بر روی **CD** و یا **DVD** منتشر میکنند. همانطور که میدانید برنامه های روی **CD** قابل ویرایش نیستند و ویروسها نمیتوانند آنها را بعد از مرحله کپی بر روی **CD** آلوده کنند. و به علت حجم بالای برنامه ها نمیتوان آنها را بر روی فلاپی دیسکها منتقل کرد. ویروسهای **Boot Sector** نیز کاهش یافتند زیرا سیستم عامل های امروزی از **Boot Sector** بخوبی محافظت میکنند. ویروسهای قابل اجرا و ویروسهای **Boot Sector** باز هم وجود دارند ولی نمیتوانند به سرعت و وسعت قدیم منتشر شوند.

ویروسهای ایمیل (E-mail viruses) : یک **E-mail viruse** کد برنامه مخربی است که در بدنه یک ایمیل جای میگیرد و از طریق آن منتشر میشود و سپس به صورت خودکار با استفاده از آدرس ایمیلها موجود در **Address Book** فرد قربانی، منتشر میگردد و سیستم آنها را نیز آلوده میسازد و بدین ترتیب سرعت گسترش پیدا میکند.

E-mail viruseها مدرنترین ویروسهای امروزی هستند. یکی از بارزترین آنها، ویروسی بنام ملیسا (**Melissa**) است که در مارس سال 1999 مشکلات بزرگی را ایجاد کرد. ملیسا در اسناد ایجاد شده توسط برنامه **Microsoft Word** جای میگیرد و از طریق ایمیل منتشر میشود. داستان به این صورت آغاز شد که فردی ویروس ملیسا را در یک سند **Word** جایی داد و آن را در یک گروه خبری اینترنت (**newsgroup**) قرار داد. کاربران زیادی این سند را دریافت و باز کردند و در این موقع ویروس بر روی کامپیوتر آنها فعال شد. ویروس ملیسا سند آلوده را از طریق ایمیل برای 50 آدرس ایمیل اولی که در **Address Book** کامپیوتر آلوده قرار داشت، ارسال کرد و همین کار را در کامپیوتر های آلوده دیگر هم انجام داد. عنوان ایمیل های ارسالی دوستانه بود و نام شخص گیرنده نیز در آن قرار داشت. بنابراین شخص گیرنده ایمیل را باز میکرد و کامپیوتر او نیز آلوده میشود. به این ترتیب ویروس ملیسا سریعتر از آنچه که تصور میشد گسترش یافت و بسیاری از شرکتهای بزرگ را وادار کرد که برای مدتی خدمات دهنده ایمیل خود را متوقف کنند.

ویروس **I Love You** که در 4 می 2000 ظاهر شد حتی ساده تر از ملیسا بود. این ویروس برنامه کوچکی بود که به ایمیلی با عنوان **I Love You** متصل (**attachment**) شده بود. زمانی که کاربر این ایمیل را باز میکرد و بر روی برنامه الحاق شده به آن، دبل کلیک میکرد، کد برنامه مخرب اجرا میشد و خود را در **Address Book** کامپیوتر فرد قربانی کپی میکرد.

ویروس ملیسا از خاصیت زبان برنامه نویسی موجود در **Microsoft Word** به نام **VBA** یا **Visual Basic for Applicatin** بهره بر. **VBA** یک زبان کامل برنامه نویسی است که میتوان از آن برای نوشتن برنامه هایی که امکان ویرایش فایلها موجود بر روی سیستم و فرستادن ایمیل را دارند، استفاده کرد. همچنین ویژگی مفید و در این حال خطرناک **auto-execute** یا اجرا خودکار را نیز دارد. برنامه نویس میتواند برنامه خود را در اسناد **Word** قرار دهد و به محض اینکه کاربر سند را باز کند برنامه نیز اجرا میشود و این خاصیتی بود که ویروس ملیسا از آن بهره گرفته بود. هرکس که سند آلوده به ملیسا را باز میکرد، ویروس بطور خودکار فعال میشد. این ویروس علاوه بر فرستادن سند آلوده از طریق ایمیل برای دیگر کاربران، فایل مرکزی **NORMAL.DOT** را نیز آلوده کرده و کد خود را در آن کپی میکرد. بنابراین از آن به بعد تمام اسنادی که توسط کاربر ایجاد میشد آلوده به ویروس ملیسا بود.

برنامه **Microsoft Word** و دیگر برنامه های مایکروسافت خاصیتی بنام **Macro Virus Protection** برای جلوگیری از ویروسهایی مانند ملیسا دارند. زمانی که این ویژگی فعال باشد (که بطور پیش فرض فعال است)، خاصیت **auto-execute** غیر فعال میشود. بنابراین زمانی که سند سعی کند که کد برنامه موجود در خود را اجرا کند، یک پنجره اخطار برای کاربر نمایش داده میشود. شوربخانه بسیاری از کاربران با ویروسهای ماکرو آشنا نیستند و این پیغام را نادیده میگیرند و برنامه درون سند را بدون مطمئن بودن از صحت آن، اجرا میکنند. بعضی از کاربران نیز از قبل ویژگی **Macro Virus Protection** را غیر فعال میکنند. بنابراین ویروسهای مانند ملیسا براحتی منتشر میشوند.

در مورد ویروس **I Love You** تا زمانی که کاربر بروی برنامه الحاقی درون ایمیل دبل کلیک نکند ، فعال نمیشود. چیزی که باعث تحریک کاربر برای باز کردن برنامه الحاقی شد عنوان ایمیل بود.

کرمها (Worms) : یک برنامه کوچک است که با استفاده از ضعف امنیتی یا به اصطلاح حفره های امنیتی شبکه های کامپیوتر منتشر میشوند و اثرات مخرب خود را بر جای میگذارند.

کرمها برنامه های هستند که میتوانند خود را از یک کامپیوتر بروی کامپیوتر دیگری، از طریق شبکه کپی کند. یک کپی از **Worm** میتواند از طریق شبکه های کامپیوتری بسرعت گسترش یابد. برای مثال در 19 جولای سال 2001، برنامه مخرب **Code Red** که یکی از انواع کرمهاست توانست خود از طریق شبکه جهانی اینترنت در مدت فقط 9 ساعت 250000 بار تکثیر کند و سیستمهای بسیاری را آلوده کند.

کارشناسان اعلام کردند که **Code Red** میتواند آسیبهای بزرگی به شبکه جهانی اینترنت وارد کند. این **Worm** توانست ترافیک اینترنت را بهنگام تکثیر خود بشدت آهسته کند ولی نه آنقدر بد که کارشناسان پیش بینی کرده بودند. هر کپی از **Code Red** شبکه اینترنت را برای یافتن خدمات دهنده های وبی که از **Windows NT** و یا **Windows 2000** بهره می بردند ، جستجو میکرد و اگر خدمات دهنده مورد نظر ضعف امنیتی داشت ، یک نسخه از خود را بروی آن کپی میکرد و کپی آن نیز دوباره همین عمل را برای یافتن خدمات دهنده های دیگر، انجام میداد. این **Worm** توانست صدها هزاران نسخه از خود را ایجاد کند.

Code Red برای انجام سه عمل زیر طراحی شد:

- در 20 روز اول هر ماه خود را تکثیر کند.
- صفحات خدمات دهنده وب مورد حمله واقع شده را با صفحه ای که جمله "**Hacked by Chinese**" رانمایش میدهد، جایگزین کند.
- حمله هماهنگ و همه جانبه ای را به کامپیوتر خدمات دهنده وب سایت کاخ سفید آمریکا ، به منظور از کار انداختن آن انجام دهند.

دولت آمریکا برای جلوگیری از آسیب رسیدن به وب سایت کاخ سفید (<http://www.whitehouse.gov>) تصمیم گرفت که **IP Address** آن را عوض کند و همچنین یک اخطار عمومی مبنی بر اثرات مخرب **Code Red** منتشر کرد و به کاربران **Windows NT** و **Windows 2000** استفاده از وصله های امنیتی (**security patch**) برای رفع حفره ی امنیتی که **Code Red** برای نفوذ در کامپیوترها از آن استفاده میکند ، را توصیه کرد.

اسبهای تروا (Trojan horses) : برنامه های ساده ای مانند یک بازی کوچک هستند که علاوه بر برنامه اصلی، شامل کدهای مخربی نیز هستند و هنگام اجرای برنامه ، اثرات نامطلب خود را نشان میدهند. برای مثال ممکن است اطلاعات موجود بروی دیسک سخت شما را از بین ببرند و کارهایی از این قبیل. اسبهای تروا برخلاف ویروسها بطور خودکار منتقل نمیشوند.

راه های پیشگیری

شما میتوانید با انجام چند عمل ساده جلوی آسیب رسیدن به سیستم خود از طرف انواعی از ویروسها بگیری. اگر شما واقعا از ویروسهای سنتی و قدیمی بیمناک هستید ، از سیستم عاملهای **secure operating system** مانند **Windows NT, Windows 2000/XP, UNIX** استفاده کنید. بدلیل آنکه این گونه از سیستم عاملها در مقابل ویروسهای **Boot Sector** و اجرایی سنتی امنیت بیشتری دارند.

اگر از سیستم عامل های غیر **secure operating system** بهره میگیرید از نرم افزارهای **virus protection software** یاضد ویروس استفاده کنید.

اگر شما برنامه های نامشخص و غیر مطمئن را اجرا نمی کنید، گام بزرگی برای محافظت کامپیوتر خود از ویروسهای سنتی برداشته اید. علاوه بر این باید خاصیت **floppy disk booting** که امکان بوت شدن کامپیوتر از طریق فلاپی دیسک را میدهد غیر فعال کنید تا سیستم شما در مقابل ویروسهای **Boot Sector** که ممکن است دیسکت آلوده به آن را بطور اتفاقی در دیسکگردان قرار دهید، محافظت شود.

حتما مطمئن شوید که ویژگی **Macro Virus Protection** در برنامه های میکروسافت فعال باشد و هرگز برنامه های موجود در اسناد را تا زمانی که از عمل کرد آنها اطمینان حاصل نکردید ، اجرا نکنید.

در مواردی مانند ویروس **I Love You** بهترین محافظت آن است که هرگز تا از نوع فایل الحاقی به ایمیل مطمئن نشده اید بروی آن دبل کلیک نکنید که اجرا شود. فایل‌های با پسوند **EXE, COM, VBS** قابل اجرا هستند و ممکن است نوع عمل کرد آنها به سیستم شما آسیب برسانند. فایل‌های گرافیکی مانند **JPG** و **GIF** و همچنین بعضی از فایل‌ها مانند **XLS (spreadsheets)** از نوع داده ای هستند و نمی توانند به سیستم شما آسیب برسانند بجز فایل‌هایی که ممکن است دارای مشکل ویروس‌های ماکرو باشند مانند اسناد **Word** و **Excel** که می‌توانید با فعال کردن ویژگی **Macro Virus Protection** مانع آسیب رساندن آنها به سیستم خود شوید. شما با بکار گیری این اقدامات ساده می‌توانید بطور وسیعی کامپیوتر خود را در مقابل انواع ویروس‌ها و برنامه های مخرب محافظت کنید.

چه کسانی و چرا ویروس‌ها و برنامه های مخرب را خلق میکنند؟

انسان‌ها ویروس‌های کامپیوتری را خلق میکنند. بعضی از افراد برنامه های مخربی می نویسند که این برنامه ها ممکن است برای نمایش یک پیغام ساده و احمقانه تا انجام اعمال تخریبی مانند از بین بردن داده های بروی سیستم طراحی شده باشند .

این افراد برای کار خود چه دلیلی دارد؟

- نخست به همان علت روانی که فردی پنجره اتومبیل شخص دیگری را میشکند یا چرخ آن را بدون دلیل پنجر می‌کند. بعضی از این افراد اگر تخصصی در برنامه نویسی داشته باشند سعی میکنند تمام انرژی و توان خود را صرف ایجاد برنامه ها و ویروس‌های مخرب کنند.
- دلیل دوم را میتوان اینگونه بیان کرد که بعضی افراد از تخریب کردن و از منفجر کردن اشیا مانند اتومبیل و از این قبیل لذت میبرند. برای مثال بعضی از کودکان یاد میگیرند که چگونه با باروت و مواد انفجاری بمب های کوچک بسازند و از آنها استفاده کنند و رفته رفته با گذر زمان وقتی مهارت بیشتر می یابند بمب های بزرگتر و خطرناکتر ایجاد میکنند که ممکن است به خود و یا اطرافیان خود آسیب برسانند. ایجاد ویروس و برنامه های مخرب را میتوان ایجاد یک بمب خطرناک در کامپیوتر دانست که میتوان با آن به کامپیوترهای زیادی در سرتاسر جهان آسیب رساند.
- دلیل سوم را میتوان به علاقه بعضی افراد به خودنمایی ربط داد. اینگونه افراد اگر در برنامه نویسی خیره باشند سعی میکنند تا از آن برای مطرح کردن خود استفاده کنند. آنها اگر مشکل امنیتی در یک سیستم ببینند سعی میکنند قبل از آنکه فرد دیگری به آن نفوذ کند , خود آنها این کار را انجام دهند.

البته بسیاری از افرادی که به ایجاد برنامه های مخرب می پردازند به این نکته توجه ندارند که کار آنها باعث واردکردن زیان به دیگران میشود. از بین بردن داده های موجود بروی دیسک سخت افراد دیگر میتواند زیان بزرگی به آنها وارد کند. مدت زمانی که کارمندان یک شرکت بزرگ برای رفع مشکلات ایجاد شده توسط یک ویروس کامپیوتری , صرف میکنند میتواند ضرر مالی فراوانی به شرکت وارد کند. حتی پیغام های ساده و احمقانه که بعضی از ویروس‌ها بروی مانیتور نمایش میدهند میتواند زیان آور باشد چون کاربر ناچار است زمانی را برای خلاص شدن از این مشکل صرف کند. از این رو قانون برخورد شدیدی را با کسانی که ویروس و برنامه های مخرب ایجاد میکنند , به عمل می آورد.

تاریخچه ویروس‌ها و برنامه های مخرب

ویروس‌های سنتی در اواخر دهه 80 میلادی بطور چشمگیری مطرح شدند و میتوان چند دلیل را برای این امر بیان کرد. یکی از دلایل آن گسترش استفاده از کامپیوترهای شخصی (**PC**) بود. در سال 1982 شرکت **IBM** کامپیوترهای شخصی خود را که به **PC** معروف شد وارد بازار کرد و در سال 1984 شرکت **Apple** کامپیوترهای خود را عرضه کرد. در دهه 80 استفاده از کامپیوترهای **PC** به سرعت در مشاغل مختلف , خانه ها و کالجها گسترش یافت.

دلیل دوم را میتوان استفاده مردم از تابلو اعلانات کامپیوتری (**computer bulletin board**) دانست. کاربران میتوانستند با استفاده از خط تلفن و مودم به این **bulletin board** متصل شوند و برنامه های مختلف موجود در آنها را دریافت کنند. بازی های کامپیوتری و واژه پردازها بترتیب محبوبترین برنامه هایی بودند که کاربران دریافت میکردند. این وضعیت موقعیت مناسبی را برای گسترش برنامه های مخرب از نوع اسب تروا (**Trojan horse**) را

فراهم کرد. خوشبختانه اینگونه از برنامه ها سریع شناسایی میشوند و میتوان کاربران دیگر را از خطرات آنها آگاه کرد.

یکی دیگر از دلایل گسترش ویروسهای کامپیوتری در دهه 80 را میتوان استفاده فراوان از فلاپی دیسکها در آن سالها دانست. در آن موقع حجم برنامه ها بسیار کم بود و کاربران برای انتقال آنها از فلاپی دیسک استفاده میکردند این امر باعث میشد که یک برنامه آلوده براحتی بین کاربران دیگر رد و بدل شود. در آن زمان بسیاری از کامپیوترها دیسک سخت نداشتند و کاربر سیستم خود را با استفاده از دیسکت های شامل سیستم عامل بودند، راه اندازی میکردند. این سه فاکتور از عمده ترین دلایل گسترش ویروسها در دهه 80 بود.

امید است که مطالب این مقاله برای شما مفید واقع شده باشد. بزودی مقالات بیشتری درباره ویروسها و برنامه های مخرب دیگر و همچنین راه های مقابله با آنها، در سایت **RastiSoft** ارائه خواهد شد.

ترجمه : داود راستی

RastiSoft is yours!
<http://www.RastiSoft.com>